

Ráno ho probudilo sluníčko, které mu nakouklo do okna.

„Ahoj sluníčko,“ řekl zajíček Matýsek, „dnes je krásný den.“

Ve vzduchu voněly jarní květiny, venku bylo příjemně teplo a vál lehoučký větřík. Matýsek vykoukl z okna a zjistil, že větřík s sebou přinesl jakousi podivnou touhu. Najednou ho začaly svrbět nohy, ruce byly taky nějak divně netrpělivé. A hlavně uši jako by něco táhlo ven.

